

Diplomová práce, TF JU

Autor: Libor Všetula

červen 2009

Název: Identita salesiána – kněze a její prožívání ve specifických činnostech v české salesiánské provincii

Posudek vedoucího práce:

Autor se ve své práci zabývá identitou salesiána kněze a to jak v teoretické rovině, studiem dostupné literatury, tak v praktické rovině – výzkumnými rozhovory s těmi, kdo tuto identitu žijí.

Práce je dělena do sedmi kapitol, doplněných úvodem a závěrem. V úvodu autor uvádí svou motivaci k zpracování daného tématu, strukturu práce včetně logiky její výstavby a cíl celé práce, kterým je teoretické vymezení salesiánskokněžské identity a jeho verifikace praktickým výzkumem. Nadto autor uvádí další ambice – přispět k životní praxi salesiánských komunit. K poslednímu mohou dodat, že jakkoliv je mi toto přání srozumitelné, diplomové práce ve své podobě zpravidla podobným praktickým cílům neslouží, posloužit onomu cíli však může autor tím, co při zpracovávání objevil, či předložená práce může být k němu východiskem.

Struktura práce je logická a srozumitelná, cíl práce také; zde je jen otázkou, jakou vypovídající sílu má ona praktická verifikace na zvoleném vzorku, jinými slovy jaké všechny životní kontexty se v odpovědích těch několika respondentů odrážejí, nakolik jsou tedy reprezentativní a srovnatelné. Autor si je nicméně této skutečnosti vědom, jak z textu vyplývá. Výpovědi jsou v každém případě autentické, po metodologickém stránce velmi dobře zvládnuté a svým rozsahem odpovídají možnostem diplomové práce.

V teoretické části autor vysvětluje pojem identity, pro svou potřebu pak zavádí pojem identity reálné a identity ideální. Toto rozlišení považuji za velmi užitečné, nicméně při čtení věty „...ideální identita vychází z reálné“ (s.12) pro mě vyvstává otázka, zda toto tvrzení není jen teoretický konstrukt? Pokud například chápu jako součást „ideální identity“ tvrzení, že salesián-kněz pro svou identitu potřebuje komplemetaritu salesiána-koadjutora, pak idea je mi jasná, nicméně reálná praxe neukazuje, že by tato potřeba byla reálně vnímána. Jak tedy v tomto případě „ideální realita“ vychází z „reálné“?

Autor se velmi pěkně dopracovává postupnými kroky k formulaci charakteristiky salesiána-kněze. Využívá dostupnou relevantní literaturu, velmi oceňuji i aktivní přístup k problematice formou dotazů na salesiánské ústředí v Římě. Celá tato pasáž vede také k zamyšlením nad řadou textů vytvářených církevními úřady na různých úrovních, nad jejich sdělností, argumentací a čtivostí. Současně k vědomí, jak obtížné je obsáhnout do formulí něco, co se celosvětově žije, má velmi osobní charakter a současně musí být zakomponováno jak do tradice, tak do situačního kontextu.

Autor pak ověřuje svých základních 5 hypotéz v praxi. Velmi dobře popisuje metodologickou stránku výzkumu, pokud se týká jeho „vytěženosti“ domnívám se, že pro tento typ práce postačuje, jeho vlastní „vytěžitelnost“ je ještě o něco větší.

Práce je psána čtivě, k formální stránce nemám zásadní připomínky; překlepy jsou zanedbatelné, drobná přehlédnutí (zařazení Turanského v seznamu literatury) jednoduše odstranitelná a nesnižují hodnotu práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

květen 09

Alois Kříšťan